

COMMISSION DECISION of 29 September 2006 setting out the guidelines laying down criteria for the conduct of audits under Regulation (EC) No 882/2004 of the European Parliament and of the Council on official controls to verify compliance with feed and food law, animal health and animal welfare rules

KOMMISJONSVEDTAK

av 29. september 2006

om fastsettelse av retningslinjer med hensyn til kriteriene for gjennomføring av revisjoner i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes

[meddelt under nummer K(2006) 4026]

(2006/677/EF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽¹⁾, særlig artikkel 43 nr. 1 bokstav i,

etter samråd med Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004, særlig artikkel 4 nr. 6, skal medlemsstatenes vedkommende myndigheter foreta interne revisjoner, eller sørge for at det blir foretatt eksterne revisjoner, for å sikre at de oppnår målene i denne forordning.

- 2) Kommisjonen er pålagt å utarbeide retningslinjer med hensyn til kriterier for gjennomføring av revisjonene nevnt i artikkel 4 nr. 6 i forordning (EF) nr. 882/2004 og i den forbindelse gjenspeile relevante internasjonale organers standarder og anbefalinger vedrørende organiseringen og driften av offentlige myndigheter. Retningslinjene er ikke bindende, men har til hensikt å gi medlemsstatene nyttig veiledning i forbindelse med gjennomføringen av forordning (EF) nr. 882/2004.
- 3) Deler av visse standarder som Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Den internasjonale standardiseringsorganisasjonen (ISO) har utviklet, egner seg for utarbeidelse av retningslinjene —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Retningslinjene med hensyn til kriterier for gjennomføring av revisjoner om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd i artikkel 4 nr. 6 i forordning (EF) nr. 882/2004 overholdes, er fastsatt i vedlegget.

Retningslinjene får anvendelse med forbehold for artikkel 41 til 49 i kommisjonsforordning (EF) nr. 796/2004².

Artikkel 2

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 29. september 2006.

For Kommisjonen

(¹) EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1. Rettet i EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 776/2006 (EUT L 136 av 24.5.2006, s. 3).

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

⁽²⁾ EUT L 141 av 30.4.2004, s. 18.

*VEDLEGG***RETNINGSLINJER FOR VEDKOMMENDE MYNDIGHETERS
REVISJONSSYSTEMER****Innhold**

1. FORMÅL OG VIRKEOMRÅDE
2. BAKGRUNN OG RETTSLIG GRUNNLAG
 - 2.1. Artikkel 4 nr. 6: kriterier for arbeidet for vedkommende myndigheter
 - 2.2. Artikkel 2 nr. 6: definisjon av revisjon
3. DEFINISJONER
4. ALLMENN VEILEDNING
5. REVISJONSPROSESSEN
 - 5.1. Systematisk tilnærming
 - 5.2. Innsyn
 - 5.3. Uavhengighet
 - 5.4. Uavhengig gransking
6. GJENNOMFØRING AV REVISJONSPROSESSEN
 - 6.1. Grunnleggende prinsipper: a) overholdelse av planlagte tiltak, b) effektiv gjennomføring c) egnethet med hensyn til måloppnåelse

6.2. Revisjonsrapporter

6.3. Oppfølging av revisjonsresultatene

6.4. Gjennomgang av revisjonen og spredning av god praksis

6.5. Ressurser

6.6. Revisorkompetanse

1. FORMÅL OG VIRKEOMRÅDE

Disse retningslinjene inneholder veiledning om revisjonssystemene og om hvordan de skal gjennomføres av de vedkommende myndighetene. Hensikten med revisjonssystemene er å påse at den offentlige kontrollen i forbindelse med fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd gjennomføres på en effektiv måte og at den er egnet til å nå målene i det relevante regelverket, herunder overholdelse av nasjonale kontrollplaner.

Formålet med disse retningslinjene er ikke å fastsette detaljerte metoder men snarere å angi prinsipper som bør følges for å lette anvendelsen av retningslinjene på de ulike typene av kontrollsystemer i medlemsstatene. De valgte metodene for anvendelse av prinsippene i disse retningslinjene kan variere med størrelse, type, antall og kompleksitet på de vedkommende myndighetene med ansvar for å gjennomføre offentlige kontroller i de ulike medlemsstatene.

2. BAKGRUNN OG RETTSLIG GRUNNLAG — FORORDNING (EF) NR. 882/2004

Disse retningslinjene inneholder kriterier for gjennomføring av revisjonene fastsatt i artikkel 4 nr. 6 i forordning (EF) nr. 882/2004. I den forbindelse er følgende utdrag fra den nevnte forordningen relevante:

2.1. **Artikkel 4 nr. 6: kriterier for de vedkommende myndigheters arbeid**

«Vedkommende myndigheter skal foreta interne revisjoner, eller kan sørge for at det blir foretatt eksterne revisjoner, og skal treffe hensiktsmessige tiltak i lys av resultatene av disse for å sikre at de oppnår målene i denne forordning. Disse revisjonene skal være gjenstand for uavhengig gransking og gjennomføres på en oversiktlig måte.»

2.2. **Artikkel 2 nr. 6: definisjon av «revisjon»**

««revisjon»: en systematisk og uavhengig undersøkelse for å fastslå om aktiviteter og tilknyttede resultater er i samsvar med planlagte tiltak, og om disse tiltakene er gjennomført på en effektiv måte og er egnet til å nå målene.»

3. **DEFINISJONER**

I disse retningslinjene gjelder definisjonene i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004, artikkel 2 og 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 ⁽³⁾, ISO 19011:2002⁽⁴⁾ 4 og ISO 9000:2000⁽⁵⁾.

Særlig følgende definisjoner fra ISO 19011:2002 og ISO 9000:2000 bør tas hensyn til:

«Revisjonskriterier» det sett med politikker, framgangsmåter og krav som utgjør en referanse som revisjonsresultatet sammenlignes med, dvs. den standarden som den reviderte partens virksomheter måles mot.

«Revisjonsplan» beskrivelse av aktiviteter og tiltak i forbindelse med en revisjon.

n»

⁽³⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ «Retningslinjer for revisjon av systemer for kvalitets- og/eller miljøstyring», utgitt av Den internasjonale standardiseringsorganisasjon, 1. oktober 2002.

⁽⁵⁾ «Systemer for kvalitetssikring — Prinsipper og terminologi», utgitt av Den internasjonale standardiseringsorganisasjon, desember 2000.

«Revisjonsprogram»	et sett med en eller flere revisjoner som er planlagt for et bestemt tidsrom, og som har et særskilt formål.
«Revisjonsgruppe»	en eller flere revisorer som gjennomfører en revisjon, om nødvendig med hjelp av tekniske eksperter.
«Revidert part»	den organisasjonen som revideres.
«Revisor»	person med kompetanse til å gjennomføre en revisjon.
«Korrigerende tiltak»	tiltak for å fjerne årsaken til et oppdaget avvik eller en annen uønsket situasjon.
«Forebyggende tiltak»	tiltak for å fjerne årsaken til et mulig avvik eller en annen uønsket situasjon.
«Teknisk ekspert»	person som tilbyr revisjonsgruppen særlig kunnskap eller sakkunnskap.

I disse retningslinjene menes med:

«Revisjonsorgan»	det organ som utfører revisjonen. Dette kan være en intern eller ekstern enhet.
«Revisjonsprosess»	det sett med aktiviteter som beskrives i avsnitt 5.1. (Systematisk tilnærming).
«Revisjonssystem»	en kombinasjon av en eller flere revisjonsorganer som utfører en

em» revisjon av en eller flere vedkommende myndigheter.

«Produksjonslinje» hele produksjonslinjen med alle «ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon», som definert i artikkel 3 nr. 16 i forordning (EF) nr. 178/2002.

4. ALLMENN VEILEDNING

Dersom en kombinasjon av revisjonssystemer innføres i en medlemsstat, bør det iverksettes mekanismer for å sikre at revisjonssystemene omfatter alle kontrollaktivitetene i forordning (EF) nr. 882/2004, herunder dyrs helse og velferd i alle ledd i fôr- og næringsmiddelkjeden, samt alle de berørte organisasjonenes eller kontrollorganenes aktiviteter.

Særlig dersom kontrolloppgaver delegeres til et kontrollorgan, og dersom den vedkommende myndigheten velger å revidere framfor å inspisere kontrollorganet, bør det nevnte organet ifølge avtalen ha plikt til å godkjenne revisjonskravene og vilkårene i dem.

I tillegg til den særskilte veiledningen i dette dokument bør det vises til den allmenne veiledningen i ISO 19011:2002.

5. REVISJONSPROSESSEN

5.1. Systematisk tilnærming

En systematisk tilnærming bør anvendes ved planlegging, gjennomføring, oppfølging og styring av revisjoner. For å oppnå dette bør revisjonsprosessen:

- være et resultat av en åpen planleggingsprosess, der risikobaserte prioriteringer fastsettes i tråd med den vedkommende myndighetens ansvar i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004,
- utgjøre en del av et revisjonsprogram som sikrer at alle relevante tiltaksområder og alle relevante vedkommende myndigheter innen de sektorer som omfattes av forordning (EF) nr. 882/2004, dekkes på en forsvarlig måte og med en passende hyppighet på grunnlag av risiko over en periode på høyst fem år,
- bygge på dokumenterte rutiner og skriftlig materiale for å sikre ensartet praksis revisorene i mellom og for å vise at de benytter en systematisk tilnærming,
- omfatte rutiner med sikte på å frambringe revisjonsresultater, herunder finne beviser på henholdsvis samsvar og avvik, og med sikte på å utarbeide, godkjenne og distribuere revisjonsrapporter,
- omfatte framgangsmåter for å vurdere revisjonskonklusjoner med sikte på å identifisere sterke og svake sider i hele kontrollsystemet, sørge for utbredelse av god praksis og sikre overvåking av korrigerende og forebyggende tiltak,
- overvåkes og revideres for å sikre oppfyllelse av revisjonsprogrammets mål og identifisere muligheter for forbedringer.

Dersom det i en medlemsstat planlegges mer enn ett revisjonsprogram, bør det treffes tiltak for å sikre at slike programmer koordineres på en effektiv måte for å sikre en sømløs revisjonsprosess som omfatter alle de relevante vedkommende myndighetene.

Revisjonsprogrammet eller -programmene bør også omfatte alle relevante nivåer i den vedkommende myndighetens organisasjon.

5.2. Innsyn

For å vise at revisjonsprosessen er åpen bør de dokumenterte framgangsmåtene særlig omfatte en klart definert planleggingsprosess for revisjonen, revisjonskriterier samt mekanismer for godkjenning og fordeling av revisjonsrapporten.

Styringen og gjennomføringen av revisjonsprosessen bør være åpen for alle relevante parter. Det bør særlig være full åpenhet mellom revisjonsorganet og den reviderte parten. Å sikre at alle relevante parter oppfatter som revisjonsprosessen åpen vil bidra til å spredning av opplysninger, særlig til deling av god praksis mellom vedkommende myndigheter.

Medlemsstatene bør treffe egnede tiltak for å sikre at deres revisjonssystemer er åpne, samtidig som det tas hensyn til nasjonale krav av juridisk og annen art. For dette formål bør medlemsstatene vurdere å oppmuntre til metoder som forbedrer innsynet i prosessen. Noen eksempler på slike metoder finnes i tabellen nedenfor. Når de vurderer slike tiltak bør medlemsstatene avveie behovet for innsyn mot risikoen for å undergrave revisjonssystemets evne til å nå målene. For å få størst mulig utbytte av fordelene ved åpenhet bør åpenheten kombineres med balansert rapportering, dvs. en passende blanding av konstatert samsvar (positivt resultat) og områder med rom for forbedringer (negativt resultat).

Tabell				
Eksempler på metoder for å forbedre innsynet i revisjonsprosessen				
Revisjonsorganets metoder	Revidert part	Innenfor en vedkommende myndighet	For flere vedkommende myndigheter (innen medlemsstatene)	Det offentlige og andre relevante parter

Tilgang til dokumenterte framgangsmåter hos revisjonsorganet				
Samråd om planlegging av revisjonsprogrammet				
Offentliggjøring av revisjonsprogrammet				
Framlegging av revisjonsplanen				
Mulighet for å kommentere utkastet til revisjonsrapport				
Fordeling av endelig revisjonsrapport				
Offentliggjøring av den reviderte partens kommentarer				
Offentliggjøring av endelig revisjonsrapport				
Offentliggjøring av endelige revisjonsrapporter og årsrapport				

Offentliggjøring av den reviderte partens handlingsplan				
Offentliggjøring av oppfølgingsresultatene				

Merknad: Medlemsstatene bør velge de metoder (første kolonne) og anvendelsesområder (øvrige kolonner) som passer for dem.

5.3. Uavhengighet

Revisjonsorganene bør være uavhengige av kommersielle, økonomiske, hierarkiske, politiske eller andre påvirkninger som kan ha innvirkning på deres vurdering, eller på resultatet av revisjonsprosessen. Revisjonssystemet, revisjonsorganet og revisorene bør være uavhengige av den virksomheten som revideres og ikke være påvirket av fordommer og interessekonflikter. Revisorene bør ikke revidere områder eller virksomheter som de har et direkte ansvar for.

Alle relevante vedkommende myndigheter bør innføre beskyttelsestiltak for å sikre at ansvar og rapporteringsplikt for virksomheter knyttet til revisjon og kontroll, som f.eks. styring og overvåking av offentlige kontrollsystemer, holdes tilstrekkelig atskilt.

Dersom revisjonsgruppen foreslår korrigerende og forebyggende tiltak, bør den reviderte parten velge de metodene som skal anvendes for slike tiltak. Revisjonsgruppens aktive deltakelse i oppfølgingsarbeidet bør begrenses til en vurdering av handlingsplanens egnethet og de korrigerende og forebyggende tiltakenes effektivitet. De reviderte partene må ikke kunne hindre revisjonsprogrammet, resultatene eller konklusjonene. De bør rådspørres om

utkastet til rapport, og revisjonsorganet bør vurdere deres kommentarer. De nevnte kommentarene bør tas hensyn til på en åpen måte der det er aktuelt.

Følgende punkter kan bidra til å sikre at revisjonsprosessen beskytter både revisjonsorganets og revisjonsgruppens uavhengighet:

- det bør utarbeides et klart, skriftlig mandat som gir tilstrekkelig myndighet til å gjennomføre revisjonen,
- verken revisjonsorganet eller revisjonsgruppen bør delta i styring og overvåking av de reviderte kontrollsistemene,
- i forbindelse med eksterne revisjoner bør revisjonsorganet og revisjonsgruppen stå utenfor den reviderte parten og være uavhengig av denne,
- i forbindelse med interne revisjoner gjelder følgende allmenne prinsipper for å sikre en uavhengig og åpen prosess:
 - revisjonsorganet og revisjonsgruppen bør utpekes av toppledelsen,
 - revisjonsorganet og/eller revisjonsgruppen bør rapportere til toppledelsen,
 - det bør kontrolleres at det ikke foreligger noen interessekonflikter for revisjonsorganet eller revisjonsgruppen.

Uavhengige revisjonsorganer bør stå utenfor eller være atskilt fra styringen av de reviderte virksomhetene. Interne revisjonsorganer bør rapportere til den øverste ledelsen i organisasjonen.

Dersom den nødvendige tekniske sakkunnskap for å gjennomføre revisjonen bare finnes hos den vedkommende myndigheten, bør det treffes tiltak for å sikre at revisjonsgruppen beholder

sin uavhengighet. Dersom kontrollvirksomheten organiseres regionalt, kan tekniske spesialister skiftes ut for å sikre uavhengighet.

5.4. Uavhengig gransking av revisjonsprosessen

Revisjonsprosessen bør granskes av en uavhengig person eller et uavhengig organ for å kontrollere om målene nås. En slik uavhengig person eller et slikt uavhengig organ bør ha tilstrekkelig myndighet, sakkunnskap og ressurser til å gjennomføre oppgaven på en effektiv måte. Metodene for den uavhengige granskingen kan variere avhengig av virksomhet eller vedkommende myndighet. Dersom det er opprettet et organ eller en komité med sikte på en uavhengig gransking av revisjonsprosessen, bør en eller flere uavhengige personer være medlemmer av et slikt organ eller en slik komité. Slike uavhengige personer bør ha tilgang til revisjonsprosessen og myndighet til å bidra fullt ut til denne. Det bør treffes tiltak for å rette opp eventuelle mangler i revisjonsprosessen som påvises av den uavhengige personen eller det uavhengige organet.

6. GJENNOMFØRING AV REVISJONSPROSESSEN

6.1. Grunnleggende prinsipper: a) overholdelse av planlagte tiltak, b) effektiv gjennomføring, c) egnethet med hensyn til måloppnåelse

For å oppfylle kravene i artikkel 4 nr. 6) i forordning (EF) nr. 882/2004 bør revisjonssystemet omfatte følgende tre punkter i artikkel 2 nr. 6):

- a) Kontroll av at de planlagte tiltakene er oppfylt for å være sikker på at offentlige kontroller gjennomføres som planlagt, og at alle anvisninger og retningslinjer som er gitt til personalet som gjennomfører kontrollene, blir fulgt. Dette kan for en stor del skje gjennom dokumentkontroll, men vil også kreve kontroll på stedet.

Revisjonsgruppen må ha gode, generelle kunnskaper om revisjon for å oppfylle dette revisjonsmålet.

- b) Kontroll av at planlagte tiltak gjennomføres på en effektiv måte. For å vurdere effektiviteten, det vil si i hvilken grad de planlagte resultatene er oppnådd, må revisjonen omfatte praktisk gjennomføring på stedet. Dette bør omfatte en vurdering av kontrollenes kvalitet og ensartethet og av hvordan virksomheter på stedet blir gjennomført. Revisjonsgruppen må ha relevant, teknisk sakkunnskap om revisjon for å oppfylle dette revisjonsmålet.
- c) Revisjonssystemet bør også kunne brukes til å vurdere om de planlagte tiltakene er egnet til å nå målene i forordning (EF) nr. 882/2004, særlig den enkelte, integrerte, flerårige, nasjonale kontrollplanen. Dette bør omfatte en vurdering, med hensyn til for eksempel hyppighet og anvendte metoder, av hvor godt de offisielle kontrollene egner seg for produksjonslinjen(e)s struktur og for produksjonsmetoder og -omfang. Revisjonsgruppen bør ha omfattende kunnskap om og forståelse for systemrevisjon samt ha tilgang til relevante tekniske opplysninger for å oppfylle dette revisjonsmålet.

For å avgjøre om de planlagte tiltakene er egnet for å nå målene i bokstav c) ovenfor, bør det tas hensyn til følgende:

Revisjonskriteriene bør omfatte strategiske mål på grunnlag av forordning (EF) nr. 178/2002 og (EF) nr. 882/2004 (herunder den enkelte, integrerte, flerårige, nasjonale kontrollplanen) og nasjonal lovgivning.

Revisjonenes *hovedoppmærksomhet* bør rettes mot kontrolltiltak knyttet til de kritiske kontrollpunktene i produksjonslinjen(e). Hovedvekten bør legges på å vurdere om de planlagte tiltakene kan gi tilstrekkelige garantier med hensyn til a) sluttproduktets eller

sluttproduktene sikkerhet og b) samsvar med andre fôrvare- og næringsmiddelkrav og med bestemmelsene om dyrs helse og velferd. For å oppnå dette bør revisjonen eller revisjonene om mulig gjennomføres uavhengig av administrative grenser.

6.2. Revisjonsrapporter

Revisjonsrapportene bør inneholde klare konklusjoner på grunnlag av revisjonsresultatene, i tillegg til anbefalinger der dette er aktuelt:

- Avhengig av hva som passer bør *konklusjonene* ta opp forhold knyttet til samsvar med de planlagte tiltak, effektiviteten i gjennomføringen og de planlagte tiltakenes egnethet med hensyn til å nå de fastsatte mål. Konklusjonene bør bygge på objektivt bevismateriale. Særlig dersom konklusjonene gjelder de planlagte tiltakenes egnethet til å nå de fastsatte mål, kan bevis innhentes ved å samle inn og analysere resultater fra flere revisjoner. Konklusjonene bør i så fall være uavhengige av enkeltforetak, myndighetsenheter og myndigheter,
- *Anbefalingene* bør beskrive hvilket sluttresultatet som skal oppnås, ikke hvordan avvik skal korrigeres. Anbefalingene bør bygge på velbegrunnede konklusjoner.

6.3. Oppfølging av revisjonsresultatene

Der det er aktuelt bør den reviderte parten utarbeide og levere en handlingsplan.

Handlingsplanen bør inneholde forslag til korrigerende og forebyggende tiltak for å rette opp eventuelle svakheter som er avdekket gjennom revisjonen eller revisjonsprogrammet, samt frister for gjennomføring av tiltakene. Revisjonsgruppen bør vurdere handlingsplanens egnethet og kan eventuelt bli bedt om å kontrollere den etterfølgende gjennomføringen av den:

- En *handlingsplan* gjør det mulig for revisjonsgruppen å vurdere om forlagene til korrigerende og forebyggende tiltak er tilstrekkelige for å oppfylle

revisjonsrapportens anbefalinger. Handlingsplanene bør inneholde risikobaserte prioriteringer og gjennomføringsfrister for de korrigerende og forebyggende tiltakene. Et stort antall handlingsplaner kan godtas. Det er opp til den reviderte parten å velge blant de ulike mulighetene som finnes.

- *De korrigerende og forebyggende tiltakene* bør ikke begrenses til særskilte tekniske krav, men bør, der det er aktuelt, omfatte systemovergripende tiltak (som f.eks. kommunikasjon, samarbeid, samordning, vurdering og strømlinjeforming av kontrollprosessene, osv.) Den reviderte parten bør gjennomføre en årsaksanalyse i forbindelse med alle avvik for å avgjøre hvilke korrigerende og forebyggende tiltak den bør iverksette. Eventuelle meningsforskjeller mellom den reviderte parten og revisjonsgruppen bør løses,
- *Avslutning:* Det bør etableres mekanismer for å sikre at handlingsplanene er relevante og at de korrigerende og forebyggende tiltakene gjennomføres på en effektiv måte og til rett tid. Den reviderte parten og revisjonsgruppen bør bli enige om framgangsmåter for å kontrollere at handlingsplanen er gjennomført.

6.4. Gjennomgang av revisjonen og spredning av god praksis

Revisjonsresultatenes konsekvenser for andre sektorer og regioner bør vurderes, særlig i medlemsstater der kontrollene er delegert til en rekke vedkommende myndigheter eller er desentralisert. Særlig bør eksempler på god praksis spres. For dette formål bør rapportene gjøres tilgjengelige for andre sektorer og regioner i medlemsstaten og for Kommisjonen . Revisjonsresultatene bør også tas hensyn til når revisjonsprogrammet planlegges og i forbindelse med revisjonen av den enkelte, integrerte, flerårige, nasjonale kontrollplanen.

6.5. Ressurser

Medlemsstatene bør sikre at vedkommende myndigheter har den gjennomføringsmyndighet, og de ressurser, som trengs for å opprette, gjennomføre og vedlikeholde et effektivt revisjonssystem.

Det bør avsettes tilstrekkelige menneskelige og tilhørende ressurser for å lede, overvåke og følge opp revisjonsprosessen, samtidig som det tas hensyn til at alle de vedkommende myndighetene og deres kontrollvirksomheter bør revideres i løpet av en periode på ikke mer enn fem år. Allmenn veiledning om ressursene som kreves for revisjonen, finnes i ISO 19011. For å sikre den nødvendige sakkunnskap for å oppfylle revisjonens og revisjonsprogrammets formål og virkeområde kan revisjonsgruppen omfatte alle kombinasjoner av generelle og faglig spesialiserte revisorer og tekniske eksperter. Det bør legges vekt på å sikre at revisjonsgruppen er objektiv og uavhengig, særlig dersom den må gjøre bruk av tekniske eksperter. For dette formål kan rotasjon av revisorer og/eller revisjonsgrupper være nyttig.

6.6. Revisorkompetanse

Revisorkompetanse og kriterier for utvelgning bør fastsettes under følgende overskrifter:

- allmenne kunnskaper og ferdigheter — revisjonsprinsipper, -framgangsmåter og -teknikker; ferdigheter innen ledelse og organisasjon,
- særlige tekniske kunnskaper og ferdigheter,
- personlige egenskaper,
- utdanning,
- arbeidserfaring,
- revisoropplæring og -erfaring.

Det er viktig å etablere en mekanisme for å sikre at revisorene er konsekvente og at deres kompetanse vedlikeholdes. Den kompetansen som revisjonsgruppene krever, vil variere avhengig av hvilket område innen kontroll- og overvåkingssystemene de reviderer. Med hensyn til revisorenes tekniske kunnskaper og ferdigheter bør også opplæringskravene for ansatte som utfører offentlige kontroller (kapittel 1 i vedlegg II til forordning (EF) nr. 882/2004) vurderes.